

[Grønning.]

imod en Standsning, en Størkning og mod, at Samfundet saa at sige skrumper ind og ikke længere kan arbejde med en Fremtid for Øje.

Det er, naar man ser dybere i Tingene, maaske det, som maa gøre det største Indtryk, hvis man studerer de økonomiske Forhold herhjemme og spørger sig selv: Hvor er Fremtidslinien? Hvis man vil spørge Regeringen: Hvor er den højtærede Regerings Fremtidslinie, hvad venter den i de nærmeste Aar, ja, saa kan den maaske have Lov til at sige, at Tiderne er saa vanskelige, at man i mange Henseender maa nøjes med at klare Dagen og Vejen. Det skal jeg ikke sige saa forfærdelig meget imod; men det bør dog være saadan, at den Politik, som føres, ikke ligefrem lægger sig hindrende i Vejen for en Fremgang af de danske Erhverv. Det skulde dog gerne være saadan, at den danske Befolkning kunde se Fremtiden i Møde med nogenlunde Fortrøstning. Men det kan man ikke under et System, som medfører og synes vedblivende at ville medføre urimeligt høje Skatter, et urimelig højt Renteniveau og et urimelig højt Leveniveau.

Derfor tror jeg, at naar dette Lovforslag er vedtaget, vil det kunne gøre sin Gavn en kort Tid, men det vil ikke vare længe, før det vil blive nødvendigt at gaa videre ad samme Bane. Men hvis man i Stedet for at give en enkelt Kreds af Landbrugere et Aars Rentelettelse kunde tilføre hele det danske Landbrug en Rentelettelse, saa at det kunde komme ned paa en 3—4 pCt. Rente, og man samtidig lettede Skatterne, vilde det være en Gerning, som var af stor Betydning, og som netop vilde være med til at underbygge Fremtiden. Det er denne Gerning, vi hidtil forgæves har ventet at denne Regering, som har taget sig saa megen Magt her i Landet, vilde udføre; men desværre synes der ikke at være Haab derom. Hvis vi ønsker, at denne Gerning skal gøres i den kommende Tid, er der vist ikke andet at gøre end at søge at overbevise Vælgerne om, at der maa et andet System til.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Grønning hævdede, at Landbruget var ude for en uretfærdig Beskatning, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var det saadan, at den uretfærdige Beskatning efter det

ærede Medlems Mening var paa Størrelse med hele det Beløb, som betales af Landbruget som fast Ejendomsskat. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Grønning, om han vil hævde, at det er uretfærdigt, at de danske Landbrug maa betale af fast Ejendom en Skat svarende til, hvad Besidderne gik ind til ved Overtagelsen. For øvrigt har det ærede Medlem jo Ret i, at de store Skatter er en Ulykke, men de 60 Millioner, der svares af fast Ejendom, er jo kun en forsvindende Del. Selv om man afskaffede alle de 60 Millioner, vilde vi lige fuldt have Skattebyrder paa ca. 1200 Mill. Kr., og Landbrugets Krise vilde utvivlsomt være lige stor. Det er naturligt, at man maa vende sig mod Skatterne, dog ikke mod Ejendomsskatterne, men imod de Skatter, der hviler paa Arbejde og Forbrug. Det maa man gøre som Repræsentanter for danske Bønder. Noget andet er, hvad man vil finde paa, hvis man blot siger, man er Repræsentant for danske Bønder, men maaske i Virkeligheden kun er Repræsentant for nogle Knaldproprietærer.

Første Næstformand (Vanggaard): Den sidste Udtalelse finder jeg uheldig i en par amentarisk Diskussion.

Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Naar jeg skal svare det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen paa Spørgsmaalet, om jeg anerkender, at det vil være rimeligt, at Landmændene skal svare til de Skatter, de i sin Tid er gaaet ind til, kan jeg kun sige, at for mit eget Vedkommende vilde jeg være meget glad derved, for det vilde medføre, at jeg øjeblikkelig vilde faa mine Skatter formindsket til en Trediedel. Hvis man skal svare i al Almindelighed, bliver det straks noget vanskeliggere, men jeg mener, at den Opfattelse, som jeg saa ofte har givet til Kende her, at det er urimeligt at opkræve Ejendomsskatter, der ikke svares paa Grundlag af Indkomster, men efter Amters, Kommuners eller Statens Behov, er rigtig. Det er det, der sker i Øjeblikket. For kort Tid siden hørte vi, at Amtsskatterne skulde forhøjes kraftigt her i Københavns Amt. Hvorfor? Paa Grund af Medicinaludgifter, Renter o. s. v. Disse Udgifter udskriver man ganske simpelt paa Landejendommene uden Spor af Forbindelse med, om disse Ejendomme har den Bæreevne, der gør det muligt for dem at udrede disse Skatter. Jeg mener, at Ejendomsskatter, der ikke kan svares paa et normalt Driftsbudget, er utaaelige,